

EN WIJ MAAR BETALEN

We schreeuwen om cultuur en roepen 'boe' tegen de subsidiestop. Maar wat doen kunstenaars eigenlijk met 'onze belastingcenten' en andere subsidies? En hoe moet het als hun eigen creaties straks voor brood op de plank moeten zorgen?

Wie? Jasper de Bruin (21)

Wat? Student Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (faculteit Theater)

Kreeg? € 1500,- van de HKU en het Kamermuziekfestival (gesubsidieerd door o.a. het VSBfonds) en € 1000,- van de HKU

Om? Met een studentencollectief een kindervoorstelling te maken voor het Kamermuziekfestival en een eigen project op te zetten binnen zijn studie

Jasper: 'Ik ga ervan uit dat ik de eerste twee jaar na mijn studie hard moet werken zonder iets te verdienen. Die jaren, waarin je kunt rondkomen van een uitkering en bijbanen, heb je nodig om een netwerk op te bouwen en bekendheid te krijgen. Subsidies zijn er vaak nog niet. Daarom ben ik blij dat ik op dit moment, samen met andere studenten, voor de HKU aan een gesubsidieerd project voor het Kamermuziekfestival kan werken. We combineren klassieke muziek met theater, zodat het aantrekkelijker wordt voor kinderen. Hopelijk kunnen we die voorstelling daarna nog een aantal keer spelen en vallen we een beetje op tussen al het aanbod. Daarnaast werk ik ook nog op eigen initiatief, met een muzikant, aan een kleinkunstvoorstelling. Voor projecten waaraan studenten werken van verschillende faculteiten heeft de HKU ook een potje van € 1000,- per project, waarmee je bijvoorbeeld een zaal kunt huren en een technicus kunt inzetten. Er gaat niets in eigen zak. Het zou voor mij als theatermaker erg jammer zijn als de subsidies op podiumkunsten verdwijnen, maar ik denk dat een groot deel van het probleem op de HKU al opgelost wordt

met een paar cursussen over ondernemerschap in de culturele sector. Het is beter om te weten hoe je een eigen bedrijf opzet, dan hoe je een uitkering aanvraagt.'

Alles over de voorstelling van Jasper is te vinden op de site van zijn collega: www.siebepalmen.nl

Wie? Louise te Poele (26)

Wat? Fotografe, kunstenaar, ook genomineerd voor Art Olive Jong Talent XXL

Kreeg? Het afgelopen jaar een deel startstipendium van het Fonds BKVB (€ 4000,-), € 2269,- van het Heij Konijnenfonds & Dullertstichting, € 4200,- van Schloss Ringenberg en € 2500,- van het Prins Bernhard Cultuurfonds

Om? Werk te maken dat even sterk is als haar eerste fotoserie Farmers, als 'artist in residence' in Duitsland te wonen en een boek van haar werk uit te laten geven

Louise: 'Afgelopen zomer werd ik door het bestuur van Schloss Ringenberg gevraagd om in Duitsland, net over de grens, een half jaar in een oud slot te komen wonen en werken, door hen betaald. Dat kwam op een perfect moment. Ik had een fotoserie over boeren gemaakt die heel goed was ontvangen en dacht: wat nu? In Duitsland heb ik kritisch naar mijn foto's kunnen kijken en besloten dat ik gewoon moest doorgaan met wat ik zelf wilde. Inmiddels heb ik het zo druk met verschillende series en een boek dat uitkomt, dat ik tijd moet maken om in Duitsland te zijn. Ik reis veel. Van Marseille naar

Jasper de Bruin

Eva Spierenburg

Londen, naar Arnhem, om te exposeren en overal foto's te maken van mensen. Vaak maak ik de mooiste foto's tijdens commerciële klussen. Mijn boerenserie heb ik gemaakt toen ik fotografeerde op boerenbruiloften en -feesten in de buurt van mijn ouders' boerderij. Dat doe ik ook nog steeds. Daarnaast maak ik modereportages, die betaald worden door jonge, getalenteerde designers. Ik verdien dus eigenlijk zelf mijn geld met commerciële opdrachten, maar die opdrachtgevers zijn weer grotendeels gesubsidieerd. Om te starten in de kunstwereld heb je eigenlijk wel een financiële buffer nodig. Ik vrees echt dat een jonge, supergemotiveerde en getalenteerde beroepstak de vernieling in zal gaan zonder subsidies. Dat kan toch nooit de bedoeling zijn.'

www.louisetepoele.nl

Wie? Eva Spierenburg (23)

Wat? Beeldend kunstenaar, o.a. genomineerd voor Art Olive Jong Talent XXL

Kreeg? In 2009 € 18.000,- (startstipendium) van het Fonds BKVB

Om? Zich volledig op haar schilderijen te storten

Eva: 'Meer dan een jaar heb ik geleefd van mijn startstipendium. Vooral in het begin maakte ik weken van zestig, soms zeventig uur. Ik heb in die tijd een enorme ontwikkeling doorgemaakt en veel geschilderd. De reeks waarmee ik nu exposeer gaat over de verhouding tussen het individu en zijn omgeving. Er zitten enorme doeken bij. Die verkoop ik niet zomaar. De kleinere werken gaan beter, maar ik zou niet van de opbrengst kunnen leven. Een bijdrage van het Fonds BKVB is daarom erg belangrijk. Ik heb mijn startstipendium niet alleen gebruikt voor de huur van een atelier en de aanschaf van materialen. Ik ben ook naar de Biënnale in Venetië gegaan en heb mijn rijbewijs gehaald. Anders moet ik voor elke expositie een busje met chauffeur huren. Als kunstenaar kun je vooral in het begin gebruik maken van subsidies en beurzen, dus dat probeer ik nu zoveel mogelijk te doen. Ik hoop veel te kunnen exposeren en op die manier een beetje bekendheid te krijgen. Uiteindelijk wil ik natuurlijk niet afhankelijk blijven van een fonds: het lijkt me ook fijn om als (gast)docent verbonden te zijn aan een kunstacademie. Maar voor het zover is moet ik een flink cv hebben opgebouwd. Dat kan met subsidie. Zonder de subsidie zou ik kunst "ernaast doen". En dat zou de kwaliteit niet ten goede komen.'

www.evaspienburg.nl

Louise te Poele

‘ZONDER DE
SUBSIDIE ZOU IK
KUNST “ERNAAST
DOEN”. DAT ZOU
DE KWALITEIT
NIET TEN GOEDE
KOMEN’

Wie? Maartje Wortel (28)

Wat? Schrijfster van o.a. de verhalenbundel *Dit is jouw huis*

Kreeg? In 2010 € 5000,- van het Fonds voor de Letteren

Om? Een roman te kunnen schrijven

Maartje: 'Zonder die subsidie was mijn roman er ook gekomen. Het zou alleen wat langer geduurd hebben. Natuurlijk ben ik nu ontzettend blij met dat geld, maar ik wil er niet van afhankelijk zijn: dat voelt een beetje alsof je ouders nog voor je moeten zorgen. De subsidie is vooral een luxe waarmee ik mezelf een paar maanden ongestoord op de afronding van mijn boek kan gaan storten. Ik gebruik het pas als het echt nodig is, niet voor nutteloze zaken. Daarom staat die vijftienduizend euro nog op de bank: een beetje rentenieren. Ik vind het ook niet noodzakelijk om een jaar lang helemaal afgezonderd van de buitenwereld aan een verhaal te werken, zoals veel oudere schrijvers graag doen. Ik heb veel bijbaantjes gehad de afgelopen tijd en het was soms zelfs wel fijn om als receptioniste of thuishulp mijn hoofd leeg te maken en leuke ideeën op te doen. Je ziet hoe mensen met elkaar omgaan in het 'echte leven' en dat biedt inspiratie. Voor mij persoonlijk is een subsidie dus niet noodzakelijk, maar in andere disciplines vind ik ze wel heel belangrijk, vooral in de podiumkunsten. Kunstenaars moeten de ruimte krijgen om iets te maken waarmee mensen samengebracht worden en een andere kijk op de wereld krijgen.'

www.maartjewortel.nl

Wie? Jasmijn Visser (27)

Wat? Beeldend kunstenaar, maakt levensgrote pentekeningen en installaties

Kreeg: Afgelopen jaar € 9000,- en een werkplek in De Ateliers met behulp van particulieren en bedrijven, twee keer het startstipendium en een losse bijdrage van het Fonds BKVB

Om? Te werken aan haar tekeningen en installaties en de reizende tentoonstelling VoTH op te zetten in Rusland

Jasmijn: 'Ik moet me wel eens verdedigen omdat ik op kosten van anderen de hele dag bezig ben met het maken van kunst. Meestal probeer ik dan uit te leggen dat ik geen sportliefhebber ben, maar dat ik het ook goed vind dat die discipline gesubsidiëerd wordt. Er moet namelijk diversiteit zijn in de maatschappij: dat maakt een cultuur interessant. Ik denk dat het belang van mijn werk is dat het veel verschillende mensen aanspreekt. Ook kin-

deren. Ik heb twee keer een startstipendium van € 18.000,- gekregen en mag nu in De Ateliers werken. Het is echt vechten voor dat geld en die plek. In De Ateliers heb ik de ruimte en tijd om een maandlang bezig te zijn met een tekening. Dat zijn monumentale werken waarvan ik er maar een paar per jaar kan maken. Als ik er een verkoop, kan ik daar wel weer even op teren, maar zonder subsidies, en af en toe lesgeven aan de HKU, zou ik het niet red- den. Ik krijg nu geld van particulieren en bedrijven om in de Ateliers te werken, maar ik zou niet helemaal op die manier gesponsord willen worden. Ik ben bang dat ik dan in een hoek gedrukt wordt. Toch vrees ik dat kunst steeds commerciëler zal worden en dat is jammer. Hele vreemde, vrije dingen kunnen jaren later namelijk van ontzettend veel waarde blijken.'

Maartje Wortel

Jasmijn Visser

'DAT IK MET PUBLIEK GELD WERK, MAAKT ME EXTRA GEDREVEN. HET EINDRESULTAAT MOET GEWELDIG ZIJN'

Tomas Kaan

Wie? Tomas Kaan (31)

Wat? Regisseur

Kreeg? Met zijn team € 265.000,- van het Nederlands Fonds voor de Film, het CoB0-fonds, VPRO, NTR&VARA

Om? De film *Dagen van Gras* te maken, in het kader van *One Night Stand*, in première op het Nederlands Filmfestival 2011 en daarna op tv te zien

Tomas: 'Een grote filmmaker, Werner Herzog, schijnt regelmatig benaderd te worden door jonge filmmakers die met hem willen praten over hoe moeilijk het is om aan geld te komen om een film te maken. Herzog zegt dan: "It's not the world's obligation to pay for your dreams. Steal a camera if you have to, but stop whining and get back to work." Ik zie dat ook zo. Het is niet de wil van de wereld dat ik zo nodig regisseur moet zijn: dat wil ik zelf. Om te leven als regisseur zal ik dan ook zelf creatief moeten zijn met het binnenhalen van inkomsten. Ik regisseer commercials, waar ik mijn geld mee verdien. Nu ga ik de film *Dagen van Gras* maken, een film naar het gelijknamige boek van Philip Huff, over een eenzame jongen die troost vindt in een hechte jongensvriendschap en muziek, maar wiens werkelijkheid uit de bocht vliegt. Ik hield mezelf voor dat die film er hoe dan ook zou komen, linksom of rechtsom, maar de realiteit is dat dit soort films niet gemaakt kunnen worden zonder een vorm van ondersteuning en dat ik ontzettend dankbaar ben voor deze subsidie. € 265.000,- is een enorm bedrag, maar aan een film werken veel mensen mee: het is een kostbare klus. Ik krijg zelf een bescheiden deel voor het regiewerk en kan daar prima van leven, maar ik steek er ook enorm veel tijd en energie in. Dat ik nu met publiek geld werk, maakt me extra gedreven. Ik voel me verantwoordelijk. Het eindresultaat moet geweldig zijn.'

www.tomaskaan.nl ■